

תת"ע 5717/01/15 - מדינת ישראל נגד סעד אבו מעמר

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 5717-01-15 מדינת ישראל נ' סעד אבו מעמר
תיק חיצוני: 41110173998

בפני	כבוד השופטת מגי כהן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	סעד אבו מעמר

הכרעת דין

הנאשם זכאי מחמת הספק.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו בתאריך 29/6/14 בשעה 00:30 גרם לעיכוב התנועה בכך שנהג ברכב מספר רישוי 14-911-10 (להלן: "הרכב") וחסם לחלוטין את מעבר הרכבים במחסום בנתיב ימני בניגוד לתקנה 21(ב)(3) לתקנות התעבורה.

בישיבת ההקראה שהתקיימה ביום 19/3/15 הודה הנאשם בבעלות הרכב, בזמן, במקום ובנהיגה, אולם טען כי לא חסם ולא הפריע לתנועה.

מטעם התביעה העיד:

ראובן אוסטרייך אשר ערך את ההזמנה לדין וכתב האישום ת/1 ודו"ח פעולה ת/2.

העד ציין כי נקרא למחסום מכבים, ראה את הרכב עומד ב- 90 מעלות מהמדרכה וחוסם את הדרך לכיוון מודיעין וכתוצאה מהחסימה נוצר פקק של שבעה כלי רכב, כולל אוטובוס מלא נוסעים.

העד ציין בנ/1 כיצד עמד הרכב ולא יודע מה גרם לו לעמוד כך (עמ' 4 שורה 7 לפרוטוקול).

כשביקש מהנהג לפנות את הכביש, הוא מיד זז (עמ' 4 שורה 20).

אלון הירש ערך מזכר ת/3 ואבטח את השוטר.

גם הוא ציין במזכר כי היה במשמרת עם ראובן אוסטרייך, כי קיבלו קריאה מהמוקד על רכב פורץ מחסום וכשהגיעו למקום ראו את הרכב חוסם נתיב בצורת עמידה של 90 מעלות וגרם לפקק תנועה.

עמוד 1

הנהג היה מחוץ לרכב וצעק לעבר החיילים. בחקירתו הנגדית ציין העד כי לא זוכר כיצד הרכב עמד אולם זוכר כיצד פינו את הרכב מהמקום לחניה של המינהל ומחסן. "נכנס לאוטו כששטר בא והתקדמת".

העד שב וחוזר שהשטר אמר לנאשם לפנות את הרכב, הנאשם נכנס לרכב ונסע (עמ' 7 שורות 10-11 לפרוטוקול).

המאשימה ויתרה על עדותו של העד הנוסף, הלפרין סרגי.

הנאשם בחר להעיד וסיפר את השתלשלות העניינים עד להגעת עדי התביעה למקום. הנאשם סיפר שבאותו לילה בחצות נסע מכיוון ירושלים לתל אביב, נעמד לפי בקשת החיילים במפרץ חניה להיבדק. בהתחלה אמרו לו החיילים לנסוע ללא בדיקה, הוא המשיך בדרכו ופתאום החייל סגר לו את המחסום, חזר ונכנס למפרץ של המחסום, אמרו לו לחכות, הוא התקשר למשטרה מיוזמתו, אמר לחיילים כי הוא רוצה לחזור לירושלים, יצא מהנתיב הימני שהיה בו ופנה שמאלה, כפי שתיאר בנ/2, החיילים איימו שיירו בו והוא עצר את הרכב במקביל למדרכה וחיכה שיגיעו השוטרים.

לטענתו הנתיב ממנו הוא יצא היה פנוי באופן מוחלט ולא הפריע לרכבים ולא למשאיות ולא לנוסעים.

עוד ציין הנאשם כי השוטרים לקחו את תכולת הרכב והוא קיבל את הדו"ח על הפרעה לתנועה.

עלי לציין שלאחר שעיינתי במסמכים שנערכו על ידי עדי התביעה והנאשם, התעורר בליבי ספק אם עבר הנאשם את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

מעיון בנ/1, נ/2 ו-נ/3 עולה כי הרכב עמד באופן שלכאורה חסם ולו חלקית את הנתיב הימני של המחסום.

התביעה לא הביאה הוכחות לגבי השתלשלות העניינים עד להגעת השוטרים שהעידו בפני למקום.

מעיון בת/2 עולה כי כשעדי התביעה אוסטרך הגיע למקום החיילים עומדים ליד הרכב והעמדת הרכב יצרה פקק באותו נתיב. חיילת בשם אושר אלבז שלא העידה ולא הופיעה ברשימת העדים, עשתה בדיקה לרכב והחיילים שפרטיו מופיעים בדו"ח פעולה מוסרים לעד כי הנהג התנגד לבדיקה, סירב להזדהות, סירב לפתוח את תא המטען.

עוד צוין בדו"ח הפעולה כי הנאשם סירב במקום להיענות להוראות החיילים להישאר במקום והנאשם טען כי עצרו אותו לבדיקה, הנתונים הנ"ל ביחד עם עדותו של הנאשם שפירט את השתלשלות העניינים, מעידים על כך שרכב הנאשם נעצר על ידי החיילים, כאשר לגרסת הנאשם איימו עליו החיילים שיירו בו ולכן הוא עצר את הרכב.

יתרה מכך, על פי ת/2 החיילים עמדו ליד הרכב וחיילת עשתה סביב בדיקה לרכב.

הנתונים הנ"ל מעידים על כך כי הנאשם לא יכול היה לפעול אחרת ועמד באופן שחסם לפחות חלק מהנתיב על פי הוראות החיילים ו/או כדי למנוע סכנת ירי.

מכל הנתונים הנ"ל, מצאתי לזכות את הנאשם מחמת הספק בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

המזכירות תשלח עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ב טבת תשע"ו, 03 ינואר 2016, בהעדר
הצדדים.